

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 8. De peccato mortali. Peccatum est unicum hominis malum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60514)

resistere; & illis cedimus. Quia isthæc omnia conveniunt cum sincero salutis desiderio? amabo, quis dicat, nos salutem nostram cupere, si omnia penitus contraria agamus ijs, quæ nobis præcipiuntur? si in mundo essemus non minùs ad nos perrendos, quàm ad salutem æternam consequendam, an secus ageremus?

Cùm salutis negotium tam difficile sit, statuamus omnes vires nostras impendere ad felicem ejus exitum obtinendum. Sequamur Christi monitum, quod ipsemet hac super re nobis suggerit: contendite intrare. Magna vi opus est, si viam salutis adire cupitis.

Regnum Cælorum vim patitur, & violenti rapiunt illud. Matth. 11. 12.

Tantum proficies, quantum tibi vim intuleris. Imit Christi.

DIES VIII.

De Peccato Mortali.

Peccatum est unicum Hominis malum.

I.

Omnia alia mala possunt esse bona: nec quidquam est, excepto peccato, quod semper malum sit; cùm id omnibus

ve-

Junius.

veris bonis nos semper priver. Itaque hoc unicum propriè malum nostrum est. I. Peccatum gratiam Dei nobis eripit; quantum bonum! hoc tantum est, ut præter Deum nemo id nobis conferre possit, ejusque pretium nôrit; nemo est præter unum Deum, qui gratiam mihi mereri poterit; eamque mereri nonnisi pretio sanguinis sui voluerit. Gratia est bonum, quod mihi affert omnia bona, hæc me reddit amicum, filium, & hæredem Dei. Hæc mihi tribuit jus prorsus certum ad ipsius Dei possessionem, in qua suprema consistit felicitas. En! quid perdam, si per peccatum perdo gratiam. Si mundi perderem imperium, tanta non perderem. Illa tantum valet, quantum omnis sanguis Dei ipsius, ac proin pretij est infinitus. Et ego illius jacturâ non movear, imò & cum gaudio feram? quantum mihi doloris iniquum hoc gaudium feret?

II. Perdendo gratiam omnia perdo merita, quæ collecta habere poteram. Si merita haberem omnium Martyrum, & Sanctorum, ea omnia per unicum peccatum grave perdo. Quanta foret desperatio hominis alicujus, qui, cum divitias immensas coacervâisset, easque navi commisisset, dein illam naufragium facere con-

spi-

spiceret, portum jamjam ingressuram? Iunius,
 an desperatio tua minor esse debet? foretne
 ea minùs iusta, dum per unicum peccatum
 lethiferum perdis omnia, & tua, & Chri-
 sti merita, quæ tibi per gratiam evasere
 propria? Præterea peccatum omnia bona
 opera reddit inutilia; si haberem, inquit
 Apostolus, fidem adeò vivam, ut montes
 transferrem, animum tam generosum, ut
 omnia bona mea pauperibus elargirer,
 mentem tam heroicam, ut corpus meum
 in ardentissimas flammis conijcerem, si
 gravioris peccati reus sum, si gratia careo,
nihil mihi prodest. Omnia bona, quæ quis 1. Cor. 13.
 possidet, perdere, nihil eorum recuperare
 posse, status est hominis in peccato consti-
 tuti. Potestne status concipi miserior?

III. At, ubi per peccatum perdimus
 gratiam, plus, quàm hæc omnia perdimus;
 perdimus Deum, & Deum perdendo, omnia
 perdimus; si omnia mundi bona possiderem,
 si Deum perdo, omnia mihi periëre. Et si bo-
 na universa hujus orbis perderem, nihil ta-
 men perderem, dummodò Deum posside-
 rem. Id, quod Paradisum facit, est in eo
 Deum possidere; id, quod infernum facit,
 est in eo Deo privari. Deus ipse, ut nos
 doceret, quid infernus sit, inaudita de-
 claratione utitur: *voca nomen ejus: non popu-* Ose. 1. 9.
lus

Iunius.

lus meus. Damnati enim non amplius populus meus sunt, & ego non Deus eorum. Vel si etiamnum Deus ipsorum sum, non nisi ipsorum hostis, & persecutor sum. Et si ipsi sunt mei, non nisi vindictarum mearum victimæ sunt. Idcirco anima hominis, quæ peccato commisso Dei jacturam fecit, species quædam inferni est, & talis reapse foret, si æternum in hoc statu peccati foret. Possidendo gratiam, Deum possidere, quàm beata fors! Deum per peccatum amittere, quanta miseria! verum hanc jacturam nihili pendere, omnium miseriarum deterrima est; hanc insuper jucundam, felicemque reputare, amentia est; quam quidem non comprehendimus, quotidie tamen experimur. Ab hac me Domine defende; vel si in eam incidam, ab eadem me libera.

Statue potiùs omnia mala perpeti, quàm peccatum admittere, cum omnia alia mala non sint mala, vel certè levia, si malis, quæ peccatum nobis affert, comparentur.

Scito, & vide, quia malum, & amarum est, reliquisse Dominum Deum tuum. *Jerem. 2. 19.*

In te, & ex te ipso flagellum tuum. *Aug in Psal 95.*

DIES